

Sygn. akt III U 262/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2019r. w Suwałkach

sprawy **I. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem I. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 16 stycznia 2019 r. znak (...)

1. **oddala odwołanie;**

2. **przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. do rozpoznania nowe wnioski I. W. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i świadczenia przedemerytalnego zgłoszone pismem z dnia 26 marca 2019 roku.**

Sygn. akt III U 262/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B. decyzją z 16.01.2019r. umorzył postępowanie w sprawie renty z tytułu niezdolności do pracy.

Uzasadniał, iż zgodnie z art. 116 ust. 2 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. obecnie Dz.U. z 2018r. poz. 1270 ze zm.) wniosek o emeryturę lub rentę może być wycofany, jednakże nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji. W razie wycofania wniosku postępowanie w sprawie świadczeń ulega umorzeniu.

Natomiast w dniu 15.01.2019r. I. W. złożył podanie o wycofanie wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy i w związku z tym postępowanie dotyczące wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy z dnia 11.01.2019r. zostało umorzone.

W odwołaniu od tej decyzji I. W. domagał się jej uchylenia. Zarzucił organowi rentowemu niewydanie w terminie dwóch miesięcy decyzji w sprawie emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy oraz świadczenia przedemerytalnego. Dołączył zaświadczenie o stanie zdrowia z 05.10.2018r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Dodatkowo wskazał, iż w dniu 08.02.2019r. I. W. złożył pismo zatytułowane odwołanie od pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27.12.2018r. informujące o przyjęciu do wiadomości oświadczenia woli w sprawie cofnięcia pisma skierowanego do Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 10.12.2018r.

Pismem też z dnia 04.02.2019r. organ rentowy poinformował odwołującego się o wydanych przez lekarza orzecznika i komisję lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniach oraz możliwości zapoznania się z aktami rentowymi znajdującymi się w Oddziale ZUS.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego nie można uznać było.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż zakres postępowania sądowego w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych określa przedmiot i treść zaskarżonej decyzji. I. W. w dniu 11.01.2019r. złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Natomiast 15.01.2019r. (4 dni później) wniosek ten wycofał. Rozważając tę czynność prawną, do której odwołujący się miał pełne prawo, Sąd nie stwierdził, aby wycofanie przez I. W. wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, które złożył cztery dni wcześniej, nastąpiło z naruszeniem prawa np. w wyniku groźby, szantażu etc. lub zmierzało do obejścia prawa. Odwołujący się nie wskazywał ponadto na okoliczności, które spowodowały, że w tak krótkim czasie od złożenia wniosku zdecydował się go wycofać. Zresztą prawo nie nakłada na ubezpieczonego obowiązku, aby wniosek o wycofanie wniosku o rentę jeszcze dodatkowo uzasadniał czy też motywował. Decyzja o cofnięciu nie podlega również ocenie przez organ rentowy. Ubezpieczony wnioskodawca ma w tym zakresie swobodę. Tak ma ją przy podejmowaniu decyzji o złożeniu wniosku, jak i przy jego wycofaniu. Sąd nie znalazł na tym etapie rozpoznawania wniosku okoliczności, które dawałyby podstawy do przypuszczenia, że wycofanie wniosku nie było autonomiczną decyzją odwołującego się.

Zatem wniosek o wycofanie wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy wymagał od organu rentowego reakcji, czego wyrazem jest decyzja z dnia 16.01.2019r. o umorzeniu postępowania w sprawie. Sąd i tu nie dopatrył się w decyzji uchybień prawnych czy też proceduralnych. Skuteczne cofnięcie wniosku, jak wskazuje przytoczony wyżej art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej, jest możliwe do momentu uprawomocnienia się decyzji. W przypadku wniosku z dnia 11.01.2019r. do wydania decyzji nawet nie doszło, gdyż cofnięcie nastąpiło niespełna 4 dni później. Tym samym właściwe zastosowanie art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej skutkowało prawidłową decyzją o umorzeniu postępowania w sprawie o rentę.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie podlegało oddaleniu.

W toku niniejszego postępowania odwołujący się złożył szereg pism zawierających wnioski m.in. o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wnioski takie sformułował w piśmie procesowym z dnia 26.03.2019r. Uznać należało, że są to nowe wnioski.

Co do wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy nie ma wątpliwości, że jest to nowy, po wycofaniu wniosku z dnia 11.01.2019r., wniosek o świadczenie rentowe.

Odnośnie zaś świadczenia przedemerytalnego, to wskazać należy, że z informacji organ rentowego wynikało, że postępowanie co do wniosku odwołującego się o przyznanie świadczenia przedemerytalnego, przekazanego do rozpoznania prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 17.08.2018r. sygn. III U 400/18, decyzją z dnia 11.10.2018r. zostało umorzone. Odwołujący się pismem z dnia 26.09.2018r. został bowiem zobowiązany

do złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego i dostarczenia dodatkowych dokumentów. W dniu 03.10.2018r. wniosek taki został przez odwołującego się ponownie złożony, ale bez dodatkowych dokumentów, w tym zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy. Pismami z dnia 09.10.2018r., 10.10.2018r. i 11.10.2018r. odwołujący się wycofał jednak złożony wniosek o świadczenie przedemerytalne.

W tym stanie faktycznym należało uznać, że nie toczy się przed organem rentowym postępowanie w związku z wnioskiem I. W. o świadczenie przedemerytalne. Sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych są rozpoznawane w postępowaniu odrębnym przewidującym szczególne uregulowania. W sprawach tych droga sądowa rozpoczyna się - po zakończeniu postępowania administracyjnego przed organem rentowym - wniesieniem odwołania od decyzji tego organu. Oznacza to, że dochodzenie przed sądem ubezpieczeń społecznych prawa do świadczenia, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, jest niedopuszczalne z wyjątkiem przewidzianym w art. 477⁹ §4 kpc. Zgodnie z tym przepisem jeżeli organ rentowy lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności nie wydał decyzji lub orzeczenia w terminie dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia roszczenia w sposób przepisany, odwołanie można wnieść w każdym czasie po upływie tego terminu. W niniejszym przypadku przepis ten nie ma jednak zastosowania.

Jak stanowi art. 477¹⁰ §2 kpc jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądania, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.

Z uwagi na fakt, że odwołujący się w toku postępowania sądowego pismem z dnia 23.03.2019r. wystąpił z wnioskami o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i prawa do świadczenia przedemerytalnego bezpośrednio do sądu, a wnioski te nie były w ogóle rozpoznawane przez organ rentowy, zgodnie z art. 477¹⁰ §2 kpc, należało je przekazać organowi rentowemu.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

(...)/PW